

Μπορεί να ανατραπεί ο εφιάλτης της συνεχούς μείωσης των γεννήσεων;

Του **ΒΑΣΙΛΗ Ν. ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ**
Επιτίμου Δικηγόρου -
Προέδρου της ΑΝΩΤΑΤΗΣ
ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η νέα κυβέρνηση της ΝΔ, στις προεκλογικές εξαγγελίες της αλλά και στις προγραμματικές δηλώσεις της, είχε αναφερθεί και στο Δημογραφικό, το μέγιστο των προβλημάτων, που απασχολεί την πατρίδα μας, αναφέροντας ότι θα χορηγεί το ποσό των 2.000 ευρώ για κάθε παιδί που θα γεννιέται.

Μέχρι σήμερα το μέτρο δεν έχει υλοποιηθεί. Το ερώτημα, όμως, που τίθεται είναι: Η εξαγγελία αυτή μπορεί να αποτελέσει κίνητρο, ώστε να παρακινήθούν οι νέες μπότερες στην απόκτηση περισσότερων παιδιών; Δημοσιεύθηκε (2-9-2019) στον ημερήσιο Τύπο ότι το παραπάνω ποσό θα καταβάλλεται ως επίδομα τοκετού από τον Ιανουάριο του 2020 σε περίπου 90.000 ζευγάρια και «θα δοθεί με εισοδηματικά κριτήρια και όσοι διαθέτουν υψηλά εισοδήματα θα εξαιρεθούν». Επίσης θα υπάρξει αύξηση του αφορολογήτου ορίου κατά 1.000 ευρώ ανά παιδί, ωστόσο δεν διευκρινίσθηκε εάν και αυτό θα γίνει με εισοδηματικά κριτήρια.

Η θέσπιση όμως εισοδηματικών κριτηρίων αναιρεί ευθέως τον χαρακτήρα αυτών των μέτρων ως δημογραφικών. Είναι γνωστόν ότι η κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, με το άρθρο 63 του ν. 1892/1990, θέσπισε τη χορήγηση του επιδόματος και της σύνταξης της πολύτεκνης μητέρας, χωρίς βεβαίως εισοδηματικά κριτήρια. Ήταν το μεγαλύτερο και γενναιότερο δημογραφικό μέτρο που είχε ληφθεί μέχρι τότε. Στη συνέχεια, το 1997, η κυβέρνηση Σημίτη έθεσε εισοδηματικά όρια για τη χορήγησή τους. Ακολούθως, όμως, το ΣτΕ με την υπ' αριθμ. 1095/2001 απόφασή του (και πλήθος άλλων που ακολούθησαν) ακύρωσε τη σχετική υπουργική απόφαση και καταργήθηκαν τα εισοδηματικά κριτήρια.

Διέλαβε η απόφαση του ΣτΕ τα εξής βαρυσήμαντα: «Η διάταξη του άρθρου 21 παρ. 2 του Συντάγματος, με την οποία ορίζεται ότι “Πολύτεκνες οικογένειες... δικαιούνται της ειδικής φροντίδας του κράτους”, αποσκοπεί στην αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος της χώρας και παρέχεται με αυτή κατ’ αρχήν μεν υπόδειξη προς τον κοινό νομοθέτη για τη λήψη των καταλλήλων μέτρων φροντίδας υπέρ των πολυτέκνων οικογενειών, εξυπακούεται, όμως, ταυτοχρόνως, στοιχειώδης απαγορευτικός κανόνας, δεσμευτικός για τον κοινό νομοθέτη, συμφώνως προς τον οποίο δεν είναι συνταγματικά ανεκτός ο περιορισμός ή η υποβάθμιση της παρεχομένης στους πολυτέκνους ειδικής φροντίδος, άνευ αποχρώντος λόγου, στα πλαίσια της αυτής σχέσεως. Εν όψει δε της αδιασπίκτου διατυπώσεως της εν λόγω συνταγματικής διατάξεως, αλλά και του προαναφερθέντος σκοπού της, η εξυπηρέτηση του οποίου συνιστά και λόγο γενικότερου δημοσίου συμφέροντος, δεν είναι επίσης συνταγματικώς ανεκτές ρυθμίσεις με τις οποίες ορισμένες πολύτεκνες οικογένειες εξαιρούνται της ανωτέρω ειδικής κρατικής φροντίδος, αφού έτσι αναιρείται, ως προς αυτές, η αδιασπίκτως υπέρ των πολυτέκνων οικογενειών επιβαλλομένη από το Σύνταγμα ειδική φροντίδα του Κράτους. Η θέσπιση δε, ειδικότερα, τέτοιων εξαιρέσεων με κριτήρια, αναγόμενα στο εισόδημα των πολυτέκνων οικογενειών, δεν είναι συνταγματικώς επιτρεπτή, εν όψει και του ότι ο συνταγματικός νομοθέτης, θεσπίζοντας την υπέρ αυτών ειδική κρατική φροντίδα, δεν απέβλεψε στην ενίσχυση αυτών ως κατηγορίας οικονομικών αδυνάτων ή αναξιοπαθούντων προσώπων, οι δε προβλεπόμενες από το άρθρο 63 του Ν. 1892/90 παροχές αποτελούν, λόγω του καθολικού τους χαρακτήρα και της φύσεώς τους ως χρηματικών παροχών, μέτρα με τα οποία, κατ’ εξοχήν, πραγματώνεται η κατ’ άρθρο 21 παρ. 2 του Συντάγματος ειδική κρατική φροντίδα υπέρ των πολυτέκνων οικογενειών».

Υστερα από όλα τα παραπάνω, η νέα κυβέρνηση ελπίζουμε να μην επανέλθει σε αποτυχημένες πολιτικές και οφείλει να εγκαταλείψει γελοίες ιδεοληψίες, σύμφωνα με τις οποίες τα δημογραφικά μέτρα πρέπει να λαμβάνονται με εισοδηματικά κριτήρια. Διότι με τέτοια νοοτροπία τα παραπάνω μέτρα δεν πρόκειται να αποδώσουν και απλώς θα είναι μια αποτυχία, ενώ η εξαφάνιση των γεννήσεων θα συνεχίζεται και ο αριθμός των θανάτων δυστυχώς θα ευημερεί.